

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

3. De requisit. ad valid. professionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

prætextu à parentibus vel propinquis aut curato-
ribus, aliquid monasterio ex bonis novitii tri-
buatur; ne hac occasione discedere nequeat,
quod totam, vel majorem partem substantiæ
suar monasterium possideat, nec facile, si disces-
serit, id recuperare possit.

Imò mandat, ut abeuntibus ante professio-
nem omnia sua restituantur, sub pœna anathe-
matis. Ideoque dicendum, si ante professionem
quis moriatur, restituenda bona esse quibus ea
competunt Zerola p. 2. v. *Moniales* §. 1. post Na-
varr. & Gutierrez *Can. g. lib. 2. c. 1. n. 107.*

Denique decreto Concil. Trident. d. c. 15.
non comprehenduntur Ordines militantes ex
deklaratione Sacrae Congreg. quia non sunt in stri-
ctissimo rigore Religiosi, de quibus Concil.
loquitur, uti patet ex *cap. seq.* quod loquitur de
Religiosis, qui veram paupertatem vovent;
quales non sunt hi Ordines, Sanchez. *De matrim.*
lib. 7. disp. 4. n. 48.

§. III.

De requisitis ad validitatem professio-
nis.

1. Religionem ingrediens debet esse sui juris.
2. Episcopus, relicta Ecclesia, ad Religionem tran-
sire nequit.
3. 4. Proficere nequit furiosus & illegitimus.
5. Liber & voluntarius ingressus esse debet.
6. Conc. Trid. circa hoc decretum.
7. Requiritur & consensus Capituli.
8. Vt nulla adsit conditio, repugnans substantia
Religionis.
9. Vt contineat tria vota, obedientia, paupertatis,
& castitatis.
10. 11. Begginas & Canonicas feminas non esse Re-
ligiosas.
12. Potest quis professus in una ad strictiorem Re-
ligionem transire.
13. Quot admitti possint ad Monasterium.

AD hoc verò, ut professio, sive expressa, sive
tacita, sit valida & obliget profitentem,
præter ætatem legitimam & annum probatio-
nis, plura alia requiruntur. * 1. Atque in pri-
mis, ut Religionem ingredi volens sit sui ju-
ris, & non alteri adstrictus. Hinc servus absque
consensu domini, vel eo ignorante, Religio-
nem ingressus, imò etiam professus, cum iis,

quæ secum introduxerit, intra triennium resti-
tuitur domino repenti; fide tamen acceptâ de
impunitate, *can. Siquis xvii q. 2.* Hinc etiam
minus valida est professio facta ab impuberibus,
id est, minoribus xiv annis, sine consensu paren-
tum vel tutorum, quibus subsunt quoad vitæ
dispositionem, *can. Puella xx q. 10. c. ad nostram*
8. c. 11. h. s. Adeoque monasterium ingressi
& professi absque illorum consensu revocari in-
tra annum possunt, *c. 2. h. s.* Puberes autem facti,
id est, masculi majores xiv annis, fœmiarum xii,
etiam illis invitis rectè ingrediuntur & profiten-
tur, *c. Cum virum 12. h. s.* quia per pubertatem,
quoad statum & electionem vitæ, efficiuntur
sui juris & arbitrii. Ubi verò dura atque austerâ
est Religio, requiritur plena pubertas, id est ætas
xvii annorum, *c. Quia in insulis, 6. h. s.*

2. Secundò, Episcopi, relictis suis Ecclesiis,
absque Romani Pontificis consensu & auctori-
tate transire ad Religionem nequeunt, *cap. Licet.*
*18. in sine h. s. & arg. c. Nisi cum pridem sup. De re-
nuntiat.* ubi inter causas concedendæ renuncia-
tionis non numeratur ingressus in Religionem.
Deinde, quia Episcopi sunt adstricti suæ Eccle-
siæ, sicut maritus uxori; & proinde ut maritus
non potest deserere uxorem suam absque ejus
consensu, ita nec Episcopus Ecclesiam: quem
consensum sumamus Pontifex tamquam om-
nium Ecclesiarum curam habens, sibi reserva-
vit.

3. Tertiò, Conjuges, consummato matri-
monio, *de quo ad Tit. seq.*

4. Quartò, Furiosus præfitendo non obligatur,
ob defectum iudicii; nisi factus sanæ mentis
ratam habuerit suam professionem, *cap. Sicut*
15. hoc tit.

5. Quintò, Illegitimus non admittitur ad
Religionem, in qua pater ejus sive antè sive post
nativitatem professus fuerit, si is adhuc sit super-
stes.

6. Sextò, Debet voluntarius esse ingressus,
& professio voluntaria & libera à metu, cadente
in constantem virum, imò & reverentia,
quando minæ accedunt. Qua de re hæc statuit
Conc. Trid. *Sess. 25. c. 18. De Regularibus,* ana-
themati subjiciendo omnes & quoscumque,
cujuscumque qualitatis & conditionis qui
quomodocumq; coegerint puellam, viduam,
aut aliamquamcumq; mulierem invitam, præ-
terquam

terquam in casibus à Jure expressis, ad ingrediendum monasterium, emittendam professionem, quique auxilium, consilium vel favorem dederint. Simili quoque anathemati subjicit eos, qui volentes ingredi Religionem quoque modo sine justa causa impederint. Metus vero ab intrinseco proveniens, ut in voventibus ob metum mortis naturalis, vel naufragii, & similiter metus levis, non cadens in constantem virum, attentâ ingredientis personâ & qualitate, non invalidat ingressum, Covar in 4. *Decretal.* 2 cap. 3. §. 4. Sicut etiam non irritatur, si, cessante causâ metus, perseveret in Religione.

Sed & ut liberior sit Virginum professio, mandat Concil. Trident. d. Sess. 25. cap. 17. ut, si puella, habitum regularem assumere volens, sit major duodecim annis, ante susceptionem habitus, & rursus ante emissionem professionis examinetur, & exploretur virginis voluntas diligenter, an non coacta aut seducta fuerit, an sciat, quid agat: idque extra septa monasterii, in Ecclesia scilicet aut circa, præsentibus Notario & duabus gravibus matronis, non consanguineis, nec puellæ conjunctis, Zerola ex *Congregat. Card. Interpp. p. Moniales* Tenenturque Præfecta monasterio, ne professionis tempus Episcopus ignoret, eundem ante mentem finiti novitatus certiore facere, sub pœna suspensionis ab officio, quamdiu Episcopo videbitur Concil. Trident. *de loco* Quod si verò ea examinatio fuerit omissa, Ordinarius nihil à professa sciscitari debet, sed eam sibi relinquere, & animadvertere in Præfectâ, Zerola d. loco. Nullique permittitur professionem suam invalidam dicere, & ad libertatem proclamare, nisi intra quinquennium à die professionis; nec aliter, nisi deductis causis coram Ordinario & Superiore suo, ut ex eodem Concilio d. Sess. 25. cap. 19. antè diximus. Sin autem Ordinarius sit simul superior, veluti si monasterium sit Episcopatus unitum, tunc ille solus de nullitate poterit cognoscere, quia Concilium dum conjungit utrumque, supponit utrumque adesse, nempe quem simul esse Episcopum & superiorem. Post quinquennium tamen ex causâ justa potest quis restitui adversus professionem à se emissam per vim aut metum, vel ob aliam causam invalidam, veluti durante vi aut metu,

aut alio reclamandi impedimento, ultra quinquennium. Riccius *De off.* 657. Et idèd quod Concilium statuit, post quinquennium non esse quem audiendum, intelligi debet de communi via, non autem de extraordinario remedio restitutionis in integrum ex justa causa, Azot. p. 1. *Instit. Moral.* lib. 12. cap. 4. *versic. Postremò.*

7. Septimò, requiritur consensus Capituli, nec sufficit adhiberi consilium, e. *Ea nescitur* 6. *sup. De his, qua sunt à Pralato &c.*

8. Octavò, requiritur, ut fiat professio in Religione aliqua, per Sedem Apostolicam approbata, unico *Devoto* n. 6.

9. Nonò, ut nulla adsit conditio, substantiæ Religionis repugnans: qualis est, si proficereur eâ lege, ut possit sua bona retinere, regredi suo arbitratu, ducere uxorem, & similes. Secus, si proficereur absolute, licet antè pactus esset, ut sibi liceret habere pecuniam, vel manere domi, vel habere usum bonorum suorum; delicta tamen seu dependentia ab arbitrio Superioris, e. *Insinuante* 7. *infi.* *Qua Clerici vel voventes &c.* Verumtamen post Concilium Tridentinum talia pacta fieri nequeunt sine Pontificis auctoritate.

Decimò, requiritur, ut professio fiat de tribus votis substantialibus Obedientiæ scilicet, Paupertate & Castitate, & quidem in perpetuum e. *Cum ad monasterium* 6. *infi.* *De statu Monach.* Sufficit tamen ea fieri expresse vel implicite, ut latius deducit *Less. lib. 2. De Instit. & Jure* e. 41. *dubit. 1.* Hinc qui in monasteriis Conversi & Oblati dicuntur, non sunt verò Religiosi, si prædicta vota non emittant: * 10. Uti nec quæ Begginae vulgò dicuntur, quippè quæ nullam approbatam regulam proficereantur, neque obedientiæ aut paupertatis voto sint adstrictæ: quarum statum, quodd aliter de mysteriis fidei nostræ sentirent, licet penitus abolendum decreverit Clemens V. *Clement. 1. De religiosis domibus & Clement. 3. De heret.* tamen eâ Clementis abrogatione non contineri eas, quæ culpâ carent, nec suspectæ sunt, declaravit Joan. xxii. e. *unico De relig. domibus in Extrav. g. communib.* Et in d. *Clement. 1.* dicitur, quod si fideles aliquæ mulieres, promissâ vel non promissâ continentiam, in suis hospitibus honestè conversantes penitentiam agere voluerint, & virtutum

Domi-

Domino in humilitatis spiritu deservire, hoc ei-
dem liceat, prout Dominus ipsis inspirabit.

11. Similiter ob eandem causam Religioſæ
non sunt femina Canonica, seu Canonica,
ut vocant, quæ vivunt exemplo Canonicorum
ſecularium, nec renuntiant propriis, neque ul-
lam professionem emittunt: unde nec ad clau-
ſuram cogi poſſunt, Azorius lib. 13. *Inſtitut. mo-
rali cap. 9.* Exeuntque libere & nubunt, excep-
tis paucis, ut Abbatiffa, Priore, Sacriſta, Præ-
poſita, Decana, quæ virginitatem vovent, ut
dicunt. Et licet harum ſtatus improbari vide-
atur per Innocentium II. *in can. Pernitioſam*
xvii. quaſt. 2. tamen eam vivendirationem non
eſſe damnaram, eſſe nec approbata ſit, tradit A-
zor. *d. loco.* Item licet Pont. *in Clemens. Attenden-
to De ſtatu Monachor.* velit eas per locorum Or-
dinariorum, ſi exemptæ non fuerint, ſua ſi vero ex-
emptæ fuerint, Apoſtolica auctoritate viſitari;
non intendit tamen per hoc earum ſtatum, Re-
gulam ſeu Ordinem approbare: ſicut nec in *e. In-
demnitatibus & penult. De elect. in 6.* ubi decreto in
Canonicis electionibus præſcripta jubet ſervari
in Abbatiffarum ſeu alio nomine nuncupatarum
Præſectarum. De his plenius videre licet apud
Tholoſanum *Synag. luris univerſi lib. 15. cap. 17.*
n. 9. & apud Zyp. hoc tit. ubi plura etiam tradit de
*earum origine, ac norma vivendi: quæritque i-
bid. num. 7.* an tam Beggiarum, quam hæ Canonica
conſeantur perſona Eccleſiaſtica & Religioſæ,
eo ſenſu, quo loca pia & congregations religio-
ſæ dicuntur, ad eum ſcilicet effectum ut ſubſint
Epiſcopo, & coram eo ſtare juri teneantur, nec
ſoram Epiſcopi declinare valeant.

12. Undecimo, qui Religionem in Monaste-
rio aliquo profeſſi ſunt ad aliud ſtrictioris Re-
gulæ & ſanctioris vitæ tranſire poſſunt, non vero
Religionis laxioris, *e. Sand. 10. &c. Licet 18.*
*hoc tit. Conc. Trid. Seſſ. 25. c. 10. in fine De Regu-
laribus.* Idque non niſi petita prius facultate à
ſuo Præſbitero: qui ſi facultatem neget tranſeun-
di, poterit nihilominus ad aliam Religionem
migrare, *d. e. Licet:* quia unicuique, etiam Re-
ligioſo, liberum eſt eligere vitam duriorum, ut
magis Deo placeat; eſſetque imprudentis Præ-
ſbiteri hoc non admittere.

13. Denique, quod ad numerum attinet re-
cipiendorum ad Monasterium aliquod, Boni-
facius VIII. *in c. Periculoſo & ſand. De ſtatu Regular.*

in 6. ſtatuit, ne in Monasterio feminarum, quod
propriis habet redditus, plures recipiantur, quam
de illius bonis ſive proventibus poſſint ſine pe-
nuria ſuſtentari; aliterque factam receptionem
decrevit, irritam Concil. vero Trident. *Seſſ. 25.*
c. 3. ſtatuit, ut in Monasteriis & domibus tam
virorum quam mulierum, bona immobilia poſ-
ſidentibus, vel non poſſidentibus, is tantum
numerus conſtituatur, & in poſterum conſerve-
tur, qui vel ex redditibus propriis Monaste-
riorum, vel ex conſuetis eleemoſynis commode
poſſit ſuſtentari. Vide Zypæum *Tit. De Regula-
rib. num. 34.* Leſſius *De Jure & Juſt. l. 2. cap. 35. dub.*
12. Gutierrez *lib. 1. Canon. q. 32. num. 61 & ſeqq.*

TITULUS. XXXII.

De Conversione Conjugato-
rum.

1. Alter conjugum, invito altero, ingredi Religio-
nem nequit.
2. Mutuo conſenſu etiam conſummato matrimo-
nio, licet.
3. 4. 5. 6. Quandoque altero etiam invito,

NON tantum cœlibes Monasterium ingre-
di ac Religionem profiteri poſſunt, ſed
& conjugati: de quorum tamen ingreſſu du-
bitari poterat, ex quo Religio votum contineat
caſtitatis, quod matrimonii uſui repugnat.

1. Unde dicendum, conjuges, poſtquam con-
ſummatum fuerit matrimonium, non poſſe
abſque mutuo conſenſu validè profiteri Reli-
gionem: adeo ut, ſi maritus in vita vel igno-
rante uxore profiteatur, reperti ab ea poſſit, co-
gaturque ad uxorem redire ac debitum petenti
reddere, licet illud exigere non poſſit, ſed
quantum in ſe eſt ſervare teneatur caſtitem.
Vnde mortua uxore non quidem cogendus eſt
redire ad idem monasterium, quamvis ei con-
gruentius eſſet ad ſalutem, ſi rediret, verum
cum alia contrahere matrimonium non po-
teſt